

KRISTAUS KARALIAUS Laivas

Tėvų Marijonų Bendradarbių Draugijos Savaitraštis

Ėvangelijos — Lekcijos
 Nauji Metai
 Šventas Jėzaus Vardas
 Kaip Gyvena Argentinos
 Lietuviai
 Štai Stebuklingasis
 Medalikėlis
 Pas Australijos Kardinolą
 Malonumų Nevertė
 Su Mūsų Bendradarbiais
 Maldos Apaštalavimas
 Žinios iš Katalikiškojo
 Pasaulio
 Žinios iš Lietuviškojo
 Pasaulio

NAUJŪJŪ METŪ ŠVENTĒ

Lekcija

(Tit. 2, 11 - 15)

MŪSŪ Išganytojo Dievo malonē pasirodē visiems žmonēms ir mokina mus, kad, išsižadējē bedievystēs ir pasaulinių gaidulių, gyventumēm šiame pasaulyje blaiviai, teisingai ir maldingai, laukdami palaimintosios vilties ir ateinant garbės didžiojo Dievo ir mūsų Išganytojo Jėzaus Kristaus, kurs pats save davē už mus, kad mus išpirktų iš visokios netei-

Evangelija

(Luko 2, 21)

ANUO metu: praslinkus aštuonioms dienoms, kuomet reikėjo apipjaustyti vaikelis, praminta jis vardu JĖZUS, taip kaip jis buvo Angelo pavadintas, pirma ne kaip buvo pradėtas iššioje.

sybės ir apvalytų pats sau priimtina tautą, stropią geriems darbams. Taip kalbėk, ragink ir bark visu rimumu.

TRIJŪ KARALIŪ SEKMADIENIS

Evangelija

Mato 2, 1 - 12

TAIGI, Jėzui gimus Judo Betliejuje karaliaus Erodo dienose, štai, Išminčiai iš rytų atėjo į Jeruzalę ir sakē: Kur yra gimusis Žydų karalius? nes mes matēme jo žvaigždę rytuose ir atėjome jo pagarbinti. Tai išgirdēs, karalius Erodas nusigando, o drauge su juo ir visa Jeruzalė. Jis surinko visus tautos vyriausius kunigus ir Rašto žinovus ir teiravosi jų, kur Kristus turējēs gimti. Jie jam atsakē: Judo Betliejuje, nes taip pranašo parašyta: Ir tu, Betliejau, Judo žeme, nieku būdu neesi mažiausi tarp pirmųjų Judo vietų; nes iš tavęs kils vadas, kurs valdys mano tautą, Izraelį. Tuomet Erodas, slapčia pasikvietęs pas save Išminčius, rūpestingai iškvotē iš jų tos jiems pasirodžiusios žvaigždės metą ir, siųsdamas juos į Betliejų, tarē: Eikite ir rūpestingai klauskitēs apie vaikelį; o radę, duokite žinią man, kad ir aš nuējēs pagarbinti jį. Jie išklause karalių, iškelia vo. Ir štai žvaigždē, kurią buvo matę rytuose, ējo pirm jų, iki atėjus sustojo viršuje vietos, kur buvo vaikelis. Pamatę

Lekcija

Izaijo 60, 1 - 16

KELKIS, prašvisk Jeruzale; nes tavo šviesa ateina ir Viešpaties garbē ant tavęs užteka. Nes šia tamsybe dengia žemę ir tamsumas tautas, ant tavęs gi užteka Viešpats ir Jo garbē pasirodo tavyje. Tautos vaikščios tavo šviesoje ir karaliai tau užtekėjusiam skaistume. Pakelk aplinkui savo akis ir žiūrėk: visi šitie renkasi, tau ateina, tavo sūnūs ateina iš tolo ir tavo dukterys keliasi iš visų pusių. Tuomet tu matysi ir turēsi apščiai: tavo širdis stebēsis ir išsiplēs, kuomet jūros pilnybē grįšis į tave, Madiano ir Efos kupročiai; visi ateis iš Sabos, nešdami auksą ir smilkalus ir skelbdami gyrių Viešpačiui.

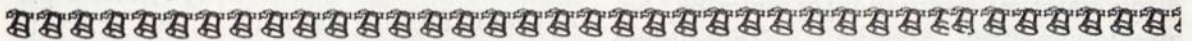
žvaigždę, jie džiaugēsi labai dideliu džiaugsmu. Įėję į namus, jie rado vaikelį su jo motina Marija ir parpuolę pagarbino jį. Paskui jie atidengē savo turtus ir davē jam dovanų: aukso, smilkalų ir miros. Gavę gi sapne perspėjimą nebeiti atgal pas Erodą, jie kitu keliu sugrižo į savo šalį.

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS — THE SHIP OF CHRIST, THE KING, a Weekly published by the Marian Fathers, 2334 So. Oakley Ave., Chicago 8, Ill. Entered as second class matter May 18, 1944, at the Post Office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879. Subscription: \$3.00 yearly in U. S. A. and Canada; Foreign \$4.00 yearly; 10c a copy. Editors: Rev. A. Ignotas, MIC; Rev. V. Parulis, MIC.

Kristaus Karaliaus "Laivas" įplaukdamas į Naujuosius Metus, nuoširdžiai sveikina brangiuosius Skaitytojus, Platintojus, Talkintojus, Bendradarbius, Marijonų Įstaigų Rėmėjus bei Geradarius, linkėdami visiems laimingai persiirti per šio gyvenimo audringą jūrą į amžinosios laimės Uostą, o dabar čia ant žemės turėti gausiomis Dievo malonėmis apdovanotus 1955 metus. Lai šie metai per Marijos užtarimą Jus priveda arčiau prie jos dangiškojo Sūnaus.

"Laivo" Redakcija ir Administracija

Nauji Metai

Adomas Jakštas

Tai ne paukštis atplasnoja,
Ne mašinos sukas ratai, —
Tai ateina, atduloja
Vyt senųjų Nauji Metai.

Nesuprasi ką jie lemia,
Neįspėsi ką jie žada:
Ar kraujuosna murdys žemę;
Ar žmones gramzdins į badą.

Tu, lietuvi, katalike,
Nesibailink laiko monų,
Te jis raukia savo plikę,
Neskaityki jo valdonu.

Dievas vienas visa valdo,
Rankoj Jo laikų verpetai;
Jam tu siųski karštą malda,
Tai ir bus geri šie metai.

ŠVENTAS JĖZAUS VARDAS

“Praminta jis vardu Jėzus”

(Luko 2, 21).

Pavadinimas arba vardas, jei jis yra gerai parinktas, išreiškia ypatybes to, kam jis yra pritaikomas. Mūsų Išganytojo vardas buvo parinktas paties dangaus: “Jis bus pavadintas nauju vardu, išėjusiu iš Viešpaties burnos” (Izaijas 62, 2). Šios šventės evangelija sako, kad taip “jis buvo angelo pavadintas anksčiau, negu buvo pradėtas iščioje” (Luko 2, 21). JĖZUS reiškia IŠGANYTOJAS ir pagal šv. Tomą: “Šitas vardas turi daugelį didžiųjų privalumų, nes jis yra: atgailaujančiųjų priebėga, sergančiųjų vaistas, kovojančiųjų pagalba, besimeldžiančiųjų atrama”. Stabtelkime trumpučiai ties kiekvienu tų Jėzaus vardo savumų atskirai.

1. Atgailaujančiųjų Priebėga

Šv. Jonas viename savo laiške tvirtina: “Rašau jums, vaikeliai, nes jums atleidžiamos nuodėmės dėl jo vardo” (1 Jono 2, 12). O šv. Augustinas sekančiai meldžiasi: “Ką reiškia Jėzus, jei ne Išganytoją. Todėl išgelbėk mane, Jėzau, dėl pačio savęs. Nepažvelk į mano blogumą ant tiek, kad pamirštum gerumą, kuris yra tavyje”.

Būdami nusidėjėliai mes žinome, kad niekas kitas negali mums dovanoti, kaip tik Tas, kuriam nusidėjome. Kreipkimės todėl į Jį nuolankiai ir pilni pasitikėjimo, nes Jo atėjimas turi tik vieną tikslą: mūsų išganymą, pasigailėjimo malonių išliejimą ant mūsų atgailaujančių. Jį melsti reiškia atramą silpnume, Jo šauktis reiškia pagalbą prisikelti.

2. Sergančiųjų Vaistas

Giesmių Giesmėje mes skaitome: “Tavo vardas yra kaip sultingas balzamas” (1, 2). Balzamas švelnina žaizdų šiurkš-

tumą, o maloningas Jėzaus žvilgsnis gaviną pažeistą sielą.

Jėzus, kuris prikėlė numirusius, gydė dvasios ir kūno ligonius, visada pasi- lieka mums maloningas, pilnas gailestin- gumo, kada mūsų siela kenčia dėl dvasios žaizdų. Šaukimasis švenčiausio Jo Vardo prikelia mums Jo gailestingumo viziją, Jo maloningumą palinkusį prie mūsų nelaimėje: “Tu paruošei savo maloningume tai, kas nelaimingam yra reikalinga” (Ps. 67, 11). Jeigu mes Jėzų mylime, savo nelaimės atveju galime pilni pasitikėjimo šauktis: “Tas, kurį tu myli, serga” (Jono 11, 3).

3. Kovojančiųjų Pagalba

“Viešpaties vardas yra kaip nepajudinamas bokštas”, skaitome Priežodžių knygoje (18, 10). O pats Kristus pažadėjo apaštalam, kad Jo vardu jie išvairys velnius.

Marijai buvo pažadėta, kad ji sutrins žalčio galvą, atseit nugalės pikta. To pažado išsipildymas įvyko per Jėzaus užgimimą. Kovoje su piktu, jo apgaulingų viliojimų momentais, reikia šauktis Jėzaus vardo, maldoje mintis ir visą mūsų dėmesį prie Dievo nukreipti ir tai bus mūsų išsigelbėjimas: “Nevesk mus į pagundą... Melsk už mus nusidėjėlius dabar... Tavyje, Viešpatie pasitikiu, kad nebūčiau sugėdintas per amžius...”

4. Besimeldžiančiųjų atrama

Jėzus mums pažadėjo: “Ko prašysite Tėvą mano vardu, jis jums duos” (Jono 16, 23). Todėl liturginės Bažnyčios maldos visada yra baigiamos šiais žodžiais: “Per Viešpatį mūsų Jėzų Kristų...”

Jėzus mūsų išklauso visada, nes Jis yra mūsų Išganytojas. Jis išklauso ir tada, kada mums atrodo, mūsų prašymai likę neišgirsti. Ir neišklausydamas Dievas mus išklauso! Kada mūsų sielos labas nėra pagal mūsų troškimus, Dievas tada mums pakreipia tai, kas tarnauja mūsų sielos išganymui. Todėl visada tu-

rėkime pilną ir visišką pasitikėjimą Dievu.

Garbinkime Dievą! Garbinkime Šventąjį Jo vardą! Garbinkime Jėzų Kristų tikrąjį Dievą ir tikrąjį žmogų. Garbinkime Jėzaus vardą, kuris yra: "Švelni melodija ausiai, medaus saldumas lūpoms, dangiškas nektaras širdžiai" (Šv. Benediktas).

Kaip Gyvena Argentinos Lietuviai

Argentinoje gyvena apie 35,000 lietuvių. Didelė jų dauguma į šį platų Pietų Amerikos kraštą atvyko maždaug tarp 1925—1935 metų. Tai yra daug jaunesnė lietuvių kolonija, negu Jungtinėse Amerikos Valstybėse. Argentinos lietuviai atvyko iš Lietuvos tuščiomis rankomis ir kaip tik tuo metu, kada visame pasaulyje, ir ypač aname žemės ūkio krašte siautė didžioji ekonominė krizė. Niekas negalėję gauti darbo, ir jei kuris gaudavo, tai tik kelioms dienoms. Daugelis jaunų lietuvių vyrų gyveno augštose žolėse prie Buenos Aires uosto. Kuriam pasisėkdamo gauti darbo, tas maitindavo likusius be darbo draugus. Nevienas verkė, žiūrėdamas į išplaukiančius laivus ir būtų atidavęs viską, jeigu būtų galėjęs grįžti į savo mielą tėvynę, kur prie senų tėvelių jiems niekada netrūko darbo ir duonos ir kur vasaros vakarais nerūpestingai dainuodavo su draugais, sustoję prie sesers darželio. Dar ir šiandien visuose Argentinos lietuviuose yra gyvas anų žiaurios krizės metų prisiminimas.

Prasigyventi Argentinos lietuviai pradėjo tik tada, kada atsirado pastovesnių darbų. Argentina yra žemės ūkio kraštas ir tik neseniai pradėjo steigti pramonės fabrikai. O žemės ūkio darbuose uždarbis tada buvo nepaprastai mažas ir sąlygos neįsivaizduojamai skurdžios. Tada žemės ūkio darbininkai net neturėdavo nė vietos, kur pernaktoti. Miegodavo įsisukę į kailį kur nors patvoryje. Todėl lietuviai stengėsi patekti į neįsivaizduojamus fabrikus. Tik neseniai jie pra-

dėjo statyti savo nuosavus namelius daugiausia tolimesniuose Buenos Aires priemiesčiuose, kur žemė pigesnė. Namelius statydavo patys atliekamu laiku nuo darbo, daugiausia šeštadienių popietėmis ir sekmadieniais. Pirmiausia pasistatydavo vieną kambarį ir mažą virtuvėlę. Būtinai įsigydavo keletą vištelių ir rainį katiną. Kiti dar ir šiandien nėra savo namelių pabaigę, nes pokarinė krizė, kaip ir kituose Pietų Amerikos kraštuose, nuvertino Argentinos pežą maždaug dešimtį kartų. Kas turėjo savo sutaupų banke, tas nė nepasijuto, kaip jo sunkiai užvargtas pinigėlis, kietai taupytas nuosavai gūžtelei pasistatyti ar grįžimui į Lietuvą pasiliktas, pamažu į nieką pavirto. Šiandien, nors generolo Perono valdžia ir pagerino darbininkų padėtį, suteikdama jiems socialinį draudimą, apsaugodama jų teises ir aprūpindama jų senatvę mažute pensija, tačiau dėl nuolatinio brangimo darbininkui sunkiai įmanoma šį tą sutaupyti ateičiai.

Argentinos lietuviai dar ir kitu atžvilgiu buvo likimo nuskriausti. Jiem trūko tikrų dvasios vadų, tačiau netrūko už išėikvojimą ar kitus prasikaltimus ten atbėgusių svieto perėjūnų ir neatsakingų, skrupulų neturinčių išnaudotojų. Nemaža ten yra ir komunizmo agitatorių, pabėgusių po nepavykusio komunistų ir plečkaitininkų sukilimo Tauragėje. Jie organizavo lietuvius darbininkus, leido jiems laikraščius ir dabar tebeleidžia. Jiems padeda lietuvių protestantų misija, prisiglaudusi prie vieno socialistų

laikraščio, kuris už pinigą deda jų propagandinius straipsnius.

Tarp šitų 35.000 Argentinos lietuvių, plačiai pasiskleidusių po kraštą, dirbo tai vienas, tai kitas kunigas, išlaikomas Lietuvos pasiuntinybės. Kai Lietuva buvo okupuota, ir ši paskutinė parama atpuolė. Tokioms sąlygoms esant, šv. Tėvas Pijus XI pakvietė Marijonų vienuoliją, kad įsteigtų savo pastovią misiją Argentinoje. Paramos iš sunkiai pragyvenančių Argentinos lietuvių nebuvo galima daug tikėtis. Reikėjo jieskoti pagalbos kitur. Buvo kreiptasi į Jungtinių Amerikos Valstybių lietuvius. Jie pasigailėjo sunkesnėse sąlygose gyvenančių savo brolių ir gausiai aukojo. Buvo pastatyta pirmoji lietuviška Aušros Vartų bažnyčia tirščiausiai lietuvių apgyventame Buenos Aires priemiestyje Avellanedoje. Šiais metais, tų pačių Jungtinių Amerikos Valstybių lietuvių dėka, buvo baigta statyti ir pašventinta antroji Argentinos lietuvių šv. Kazimiero bažnyčia Rosario mieste. Abejose misijose šiuo metu darbuojasi 9 kunigai marijonai. Dešimtas baigia kunigo mokslus Romoje. Be lietuvių dvasinio aprūpinimo, Tėvų marijonų misijos dar turi aprūpinti ir apie 50.000 vietinių argentiniečių. Darbo begalės. Lietuviai išsisklaidę plačiai. Jiems aplankyti, ypač ligoje, reikia naudotis viešomis susisiekimo priemonėmis ir nuosavomis kojomis. Misionieriai neįstengia įsigyti ne tik nuosavo automobilio, bet neturi nė dviračio. Ir už ką jį įsigysi, jeigu per mėnesį vienam misionieriui už visą jo darbą tenka tik du doleriai pajamų, iš kurių jis turi prasimaitinti, apmokėti susisiekimo ir kitas išlaidas, apsirengti ir žiūrėti, kaip bus atmokėtos dar vis didelės skolos už bažnyčios pastatymą. Nė viena bažnyčia dar neturi savo vargonėlių. Vienoje turima fisharmonija yra tokiam apverktinam stovyje, kad tik trečdaliu balsų šiaip taip cypia.

Šiandien Argentinoje, kaip ir visoje Pietų Amerikoje, vyksta tyli, bet atkakli kova tarp katalikų ir protestantų misionierių. Pasinaudodami dideliu katalikų kunigų trūkumu ir nepaprastai paplitusiu religiniu tamsumu ir abejingumu,

⁶ protestantai kasdien laivais ir lėktuvais siunčia savo misionierius į šį svarbiausią Pietų Amerikos kraštą ir stengiasi laimėti lenktynes: laimėti nukatalikėjusius krašto gyventojus. Jų misijos ypač Jungtinių Amerikos Valstybių protestantų yra tiesiog apipilamos pinigais. Jie turi savo bažnyčias ir koplyčias, iš kurių galingais garsintuvais ir veltui dalinamomis knygomis bei laikraščiais skelbia savo klaidas. Tokia padėtimi yra labai susirūpinęs šv. Tėvas. Neseniai pasakyoje savo kalboje Popiežius kreipiasi į viso pasaulio katalikus daugiau susirūpinti misijomis. Statistikos rodo, kad šiuo metu Jungtinių Amerikos Valstybių gyventojai kelis kartus daugiau pinigų išleidžia papirosams, negu religiniams tikslams. Šv. Tėvas prašo, kad kasmet bent kuklią dalį savo pajamų kiekvienas katalikas skirtų misijoms. Misionieriai nedėkingose sąlygose aukoja savo sveikatą ir darbą, o patogesnėse sąlygose gyveną tikintieji turėtų bent savo auka prisidėti prie šio būtino darbo. Kaip Dievas kasmet žemei siunčia vis naują derlių, taip ir katalikams reikėtų neužmiršti, kad vienkartinės aukos misijoms nepakanka. Visi katalikai turi lygią pareigą dalyvauti misijose: vieni savo darbu, o kiti savo nuolatine, metine auka.

Šiuo metu Chicagoje yra atvykę du kunigai marijonai misionieriai iš Argentinos: kun. Pranas Garšva ir kun. Pranas Brazys, vyriausias Argentinos lietuvių sielovados direktorius. Jie čia atvyko padėkoti savo nuolatiniams geradariams ir patikinti, kad Argentinos lietuviai jiems yra giliai dėkingi. Jūs esate Argentinos lietuvių dvasiniai globėjai. Jie to neužmiršta, ir Dievas to niekuomet neužmirš. Aukas galima įteikti minėtiems misionieriams asmeniškai arba pasiųsti Marijonų Misijų Klubui: Marian Hills Seminary, Clarendon Hills, Illinois. Aukas galima siųsti ir tiesiog į Argentina, į laišką įdedant banko čekį (tik ne pašto "money order"!) šiuo adresu: Padres Marianos, N. S. del Rosario 1850, Rosario, Argentina.

V. R.

Štai Stebuklingasis Medalikėlis

Paryžiaus centre Saint-Germain kvartale, netoli dabartinio Eifelio bokšto, 140 nr. Rue de Bac, yra Seselių Šaričių erdvi koplyčia. Tai viena iš Dievo Motinos Marijos šventovių, nuolat gausiai lankoma

šaltinis, stebuklingas veikimas ir jį nešiojantiems žmonėms, Dangaus Karalienės gausi palaima. Čia trumpai bus aptasakotas Stebuklingojo Medalikėlio kilimas ir būdas, kaip jis turėtų būti branginamas.

Marijos privilegijuotoji

Šv. Kotryna Laboure gimė Prancūzijoje 1806 m. gegužės 2 d. Jos tėveliai buvo labai religingi ir turėjo gausią šeimą: aštuonis sūnus ir tris dukteris. Kotryna buvo jų devintasis kūdikis. Darbas ir malda supo šį gražų katalikiškos šeimos židinį. Vaikai augo visi sveiki ir rūpestingai tėvų prižiūrimi ir auklėjami. 1815 m. miršta motina. Kotryna tada teturėjo dar tik 9 metus amžiaus, bet motinos ugdytas tikėjimas jos širdyje buvo jau prazydęs. Našlaitė kur ras kitą tokią gerą motiną? Namuose buvo graži Marijos statula. Kotryna pasilipa ant kėdės ir ją apkabina, švelniai apbučiuoja ir sako:

— Marija, dabar Tu būk mano Motina. Aš būsiu ištikima Tavo dukrelė.

Tuo pačiu metu ir Marija ją išsirinko, kad vėliau per ją galėtų visai žmonijai suteikti naujų ir gausių dangaus malonių. Turėdama vienuolika metų priima pirmąją Šv. Komuniją. Nuo tada teturėjo vienintelį troškimą: visiškai tik Dievui priklausyti, būti Kristaus sužadėtine. Jos pamaldumas į švenč. Mergelę pasidarė dar uolesnis.

Jos vyresnioji sesuo apleido tėvo namus ir įstojo į šv. Vincento Šaričių vienuolyną. Kotryna liko namuose šeiminkauti. Jos beatifikacijos bylos liudinkai iškelia mums šviesią Kotrynos asmenybę, kuri paviliota dieviškosios malonės, dirbdama kiekvieną namų ruošos darbą, buvo visiems gerumo pavyzdys. Viskas pas ją namuose buvo tvarkoje. Kalbėdavo trumpai, bet švelniai, viską gerai apsvarstydama. Nuo ryto iki vakaro ant kojų prie ūkio ir namų ruošos

žmonių. Iš čia kilo Nekalto Prasidėjimo Medalikėlis, kuris yra išsiplatinęs visame pasaulyje ir vadinamas Stebuklinguoju Medalikėliu. Ne visi žino to Medalikėlio antgamtinį kilimą, iš kurio sklinda, kaip iš augštųjų Alpių kalnų gaivinantis

darbų. Visiems buvo gera, joks nekantrus žodis neišsprūdavo iš jos burnos.

Tėvo ūkelyje turėjo didelį balandyną, kuriame augino 700 — 800 balandžių. Įėjus Kotrynai į balandyną, šie plasnodomi tupia jai ant pečių, ir lesa iš jos rankų. Koks gražus vaizdas, kai balandžiai — nekaltumo simbolis, supo tą nekaltą ir šventą mergaitę!

Paaugusiai mergaitei piršosi apylinkės vaikinai, bet Kotrynos širdis jau priklausė tik dangiškajam Sužadėtiniui. Tėvas, matydamas savo dukterį rimtą ir susikaupusią, išsiunčia į Paryžių, kur jo vienas sūnus turėjo restoraną, kad Kotryna patarnaudama svečiams išsiblaškytų. Čia dirbdama ji dar labiau pasitikėjo savo dangiškąja Motina ir po kiek laiko ją pasiėmė viena giminaitė į mergaičių bendrabutį, kur Kotryna daug prasilavinė. Tėvas, matydamas Kotrynos patvarius ir kilnius pasiryžimus, nebesipriešina ir ji 1830 m. įžengė į taip išsiilgtą šv. Vincento šaričių vienuolyną, kur jau anksčiau buvo įstojusi jos vyresnioji sesuo Marija.

Vienuolyne

Atlikusi postulato bandymus, jaunoji Kotryna išsiunčiama į Paryžių, 140 nr. Rue de Bac, atlikti Novicijatą. Kas galėjo įspėti, kad ta nuolanki laukų dukra, į vienuoliško abito įvilktuvių vakarą, bus paties Dievo išrinkta dideliems dalykams. Čia Kotrynos laukė dieviškasis Sužadėtinis ir švenč. Marija, kad ištikimą dukterį padarytų savo gailestingumo įrankiu.

Seselė Kotryna buvo ypatingai ištikima visoms pratyboms, kurias jai uždėjo naujasis vienuolyno gyvenimas. Tačiau nieko ypatingo joje niekas nepastebėjo. Jos širdis buvo kaip kvapių lauko gėlių puokštė, žibanti dangiškąja rasa. Tokios buvo visos didžiosios mergaitės, kurios mokėjo net mirti dėl Kristaus meilės. Privilegiuota ypatingomis Dievo malonėmis, užlaikė paslaptį iki mirties, tepasisakydama tik tam, kam paties Dievo buvo nurodyta. Tas asmuo buvo jaunas misijonierius Tėvas Aladel, Seserų Dvasios. Tėvas, apdovanotas retu protingu-

8
mu ir mokėjo jam patikėtas seseris vesti nuolankumo ir paklusnumo keliu į tobulybės augštumas. Įsitikinęs seselės Kotrynos antgamtinė misija, bus jai tikra pagalba, atliekant švenč. Marijos troškimus.

Pirmoji dangaus šviesa

Buvo iškilmingas šv. Vincento Pauliečio relikvijų perkėlimas 1830 m. balandžio 25 d. Sekė iškilminga Seserų padėkos novena į savo šventąjį įsteigėją. Seselė Kotryna matė tai, kas kitiems nebuvo matoma.

Ji rašo:

— Buvau laiminga, dalyvaudama šioje didelėje šventėje. Prašiau šv. Vincento malonių, kurios man tik reikalingos ir visai savo Tėvynei. Per tris dienas virš relikvijų mačiau spinduliuojančią šv. Vincento širdį. Vidinis balsas man sakė: šv. Vincento širdis yra giliai nuliūdus, nes didelės nelaimės užguls Prancūziją. — Per išpažintį Tėvas Aladel patarė apie tai negalvoti ir Kotryna stengėsi visur būti paklusni ir niekuo neišsiskirti iš savo seserų tarpo.

Dangiškosios privilegijos tęsėsi. Vėliau nebematė šv. Vincento širdies, bet matydavo spinduliuojantį tabernakulį. Ji rašo:

— Matydavau Viešpatį švenč. Sakramente. Jį mačiau viso savo Novicijato metu, išskyrus tas dienas, kada mano širdyje būdavo koks žingeidumas ar netikrumas. švenč. Trejybės šventėje (1830 m. birželio 6 d.) laike šv. Mišių mačiau Kristų kaip Karalių su kryžium ant krūtinės.

(Bus daugiau)

PAS AUSTRALIJOS KARDINOLĄ

Kun. dr. J. Prunskis, neseniai grįžęs iš Tolimųjų Rytų, šiemet švenčia žurnalistinio darbo 25 metų sukaktį.

Didžiausiame Australijos mieste — Sydnėje — turėjau progos su vietiniu lietuviu kunigu P. Butkumi aplankyti kardinolą Gilroy.

Nuostabiai mandagus ir malonus žmogus. Priėmė mus su plačia šypsena. Paklausiau, kokie čia, Australijoje, yra santykiai tarp valstybės ir katalikų Bažnyčios.

— Labai draugiški, — atsiliepė kardinolas. — Jokių sunkumų neturime. Jokių trukdymų. Laisvė mūsų mokykloms ir organizacijoms.

— Jūsų Eminencija, girdėjau kad čia turite gerai veikiantį katalikų mokyklų tinklą?

— Taip, katalikų mokyklos — gerai organizuotos. Vienuolynai jas daugiausia veda.

— Australijoje yra gal netoli 8,000 lietuvių. Katalikų Bažnyčia jiems padėjo čia atsikelti. Dabar rūpinasi, kad jie turėtų lietuvius kapelionus. Jūsų Eminencija, mes esame už tai dėkingi. Kokį

ispūdį Jums sudarė lietuviai ateiviai?

— Džiaugiamės mes juos turėdami. Jų įtaka gera. Apgailestaujame, kad daugelis lietuvių profesionalų negali dirbti savojoje profesijoje.

Toliau mūsų kalba nukrypo apie galiomybes organizuoti savas lietuviškas parapijas ir jų naudą. Kardinolas pažadėjo, kad jeigu lietuviai kunigai — tremtinių kapelionai — sutiktų kokių sunkumų, teikdami dvasinę pagalbą lietuviams, tegu kreipiasi į jį — padės viską sutvarkyti.

Australai apie lietuvius

Aplankėme ir prel. Crennan, kurs yra katalikų suorganizuotos imigracijos įstaigos direktorius. Jis daug padėjo Australijoje įsikurti lietuviams. Vaišingas prelatas tuojau pakvietė prie arbatos. Paklaustas, kokį ispūdį jam daro lietuviai, jis pasakojo:

— Lietuviai ramūs, geri, religingi, pildo savo pareigas. Su jais jokių nesusipratimų neturėjome. Džiaugiamės juos turėdami. Jiems parūpinome lietuvius kapelionus, kurie ne tik laiko lietuviškas pamaldas, bet ir lanko jų šeimas. Po karo į Australiją atvyko apie milijonas naujų ateivių, jų tarpe apie 190,000 tremtinių. Iš šių apie 75% katalikų. Dabar daugiausiai atvyksta italai, vokiečiai, austrai, jugoslavai. Australijoje dar turime daug vietos. Čia galėtų būti apie 50 milijonų gyventojų (dabar nėra nė 10 milijonų). Nusistatyta vėl įsileisti apie 150,000 ateivių, pasirašius abipusius susitarimus su Vakarų Vokietija, Olandija, Italija. Šios valstybės taipgi dalyvauja apmokėjime pervežimo išlaidų. Kaikuriuos savo lėšomis atsigabena giminės.

Kunigų seminarijoje

Su kun. P. Butkumi aplankėme Sydnėje kunigų seminariją. Tą dieną buvo šventimai ir naujieji diakonai, kunigai su savo giminėmis vaikščiojo po didingus

mūro pastatus, žūrėdami tų nuostabių, britų pilies stiliaus rūmų.

Pasikalbėjome su seminarijos rektoriu ir prel. Madden. Jisai pasakojo, kad seminarijoje yra 160 klierikų ir dar yra 130 mažojo seminarijoj. Ir tai jie tik iš vienos Australijos valstybėlės (tik keleatas yra iš kitų). Dėsto australai profesoriai, tik vienas airis. Šioje valstybėlėje esą apie 45% katalikų.

Katalikų Bažnyčia stipri

Australijos katalikų bažnyčia — stipri. Net vienas protestantų laikraščio redaktorius man pasakė, kad protestantai esą ištižę, nepajėgūs, o Australijos katalikų Bažnyčia esanti labai gyva, stipri jėga, galingai kovojanti prieš komunizmą.

Australijoje yra gražių bažnyčių ir mokyklų. Keletą naktų nakvojau Krikščioniškųjų Brolių kolegijoje. Tai vienuolija, kurią sudaro vyrai — broliukai, kurie uoliai atlieka auklėjimo darbą. Kunigų savo tarpe neturėdami jie kviečiasi kapelioną iš šalies.

Australijoje yra gal apie aštuoneta tūkstančių lietuvių. Vietos vyskupai pasirūpino, kad čia darbuotūs lietuviai kapelionai. Kaikuriuose diecezijose jiems duoda arkivyskupas naudoti automobilį ir apmoka benzina, kad jie lankytų lietuvių šeimas. Kapelionams net apmokėjo lėktuvais kelionę, kai jie lankė lietuvių šeimas. Tik lietuviškas parapijas suorganizuoti neįmanoma, nors lietuviškos pamaldos yra daugelyje vietų.

A. Iešmantas

MALONUMŲ NEVERTĖ

Kai Jozefa išbandymui vieną kartą turėjo išvažiuoti net visam mėnesiui į svetimą vienuolyną, tai vienos savaitės metu Jėzus prašė jos praleisti kelias dienas su specialiai paskirtomis intencijomis, pavyzdžiui: ramybės diena, užsidėgimo diena, nuolankumo diena, atsidavimo ir pasitikėjimo diena. O 1923 m. gegužės 10 d. Jis taip į ją prabilo:

“Šiandieną Mano noras yra, kad tu turėtum gyventi Mano džiaugsme. Tu turėsi melstis, kad sielos išmokyti paniekininti šito pasaulio malonumus, kad taip įsigytų tuos, kurie yra amžini. Tu džiaugsies regėdama savo Sužadėtinį įžengiantį kaip Žmogų į Savo dangiškus namus (tai buvo Šeštinių diena, A. I.), palydimą sielų mirijadų, kurios taip godžiai ir taip ilgai laukė atsivėrimo šitos dangiškos buveinės... Adie, laikyk Mane, slėpk Mane savo širdyje. Gyvenk Mano džiaugsme...”

Nors Jozefos gyvenimas turėjo būti kaip aukos, ji turėjo beveik ištiesai kentė-

ti, turėjo iškęsti smarkius fizinius skausmus, bet lygiai taip pat turėjo atsilaikyti ir prieš smarkius velnio gundymus ir net pačius pragaro kentėjimus turėjo daug kartų pergyventi, tačiau jos gyvenime buvo ir tikrų linksmybės, tiesiog dangiškos laimės ir džiaugsmų, akimirky. O tačiau ir visus tuos kentėjimus ji pergyveno su nepaprastu džiaugsmu, su tikra ramybe. Ir kadangi ji yra kaip gyvas pavyzdys, ant kurio Dievas parodė, kaip Jis apsiejina su kiekviena siela ir kaip Jis atsilygina kiekvienai Jį mylinčiai sielai, tai mes neturėtume praėti pro tas paslaptingas Jozefos gyvenimo valandėles, kada ji jau įsivaizduodavo, kad jau gyvena pačiame danguje. Bet tai bus vėl kita tema ir kitą kartą. Dabar tik noriu atkreipti dėmesį į tai, ką dar labai nedaug kas tėra pergyvenę, bet kas yra galima pasiekti kiekvienai sielai, tai — gyventi Jo džiaugsme. Tai yra neišreiškiamia jokiais žodžiais, kas tuomet dedasi sieloje. Tuomet nublunka kad ir smagiausios pa-

saulio džiaugsmų valandėlės. Tuomet tik tikrai pamatai, ko verti tėra tie visi žemiški malonumai. Todėl atsiminkit, mieli skaitytojai, kad už atsižadėjimą iš meilės Jam tų mums prieinamų malonumų Jo atsilyginimas bus nepaprastai gausesnis. Tik reikia tvirtai Juomi pasitikėti, išverti tikrame kelyje ir Jį karštai mylėti. Pirmiau jūs turite pasireikšti su savo ištikimybe, tada Jis pasireikš su Savo gausiu atsilyginimu.

Prie šio straipsnelio pabaigos noriu prisiartinti su visai kitokiais atsiliepimais, nors ir apie tą patį dalyką. Šitie žodžiai paeina jau ne iš paties Dievo, bet, priešingai, iš paties velnio ir iš jo valdo-

mos pasmerkimo karalystės. Tiktai nepagalvokite, kad jie gali visai nesiderinti su tais žodžiais, kurie yra čia aukščiau patiekti. Ne! Taip, kaip paties Dievo apreiškimai buvo padaryti pagal Jo ypatingai pareikštą valią, lygiai taip ir paties velnio atsiliepiamai, bei pasmerktųjų sielų skausmingi atsiliepiamai, tegalėjo įvykti pagal to paties Dievo valią, nes visus tokius dalykus absoliučiai Jis vienas tvarko; šitokių dalykų patirti Jis neleidžia jokiam žmogiškam patyrimui, tai yra tik Dievo malonės pasireiškimas, per-

spėjantis mus dėl mūsų likimo, ir jų pažinimas tėra galimas tik per tikėjimą. Ir tik tikėjimo dėka mes galime priimti kaip realią tikrovę tuos visus pergyvenimus ir atskleidimus, kuriuos Jozefa mums paliko.

Štai Jozefa po vienos tokios baisios nakties pergyvenimų rašė (1922. X. 4):

“Šiandieną aš mačiau didelę daugybę žmonių krentant į baisiąją duobę... jie atrodė pasauliečiais ir demonas šaukė su triukšmu: “Pasaulis yra prinokęs dėl manęs... Aš žinau, kad geriausias būdas išlaikyti sielas yra tai sukelti jose troškimą dėl džiaugsmų... Pastatyk mane pirmiau... mane prieš visa kita... jokio nusižeminimo dėl manęs! bet tik leisk man džiaugtis... Tokie dalykai užtikrina pergalę dėl manęs... ir jos verčiasi stačia galva į pragarą!”

Kitą kartą (1923. II. 3) velnias taip šaukė: “Tegul jos prisikemša save su valgiais! Tai padarys viską lengviau dėl mūsų... Tegul jos eina toliau su savo puotavimu. Malonumų meilė yra tos durys, pro kurias mes pasieksime jas...”

Kitą kartą Jozefa štai ką pažymėjo (1923. III. 22): “Aš mačiau kelias sielas krentant į pragarą, ir tarpe jų buvo penkiolikametis vaikas, kuris keikė savo tėvus, kad jie nepamokino jos bijotis Dievo, nei kad yra pragaras. Jos gyvenimas buvo trumpas, ji sakė, bet pilnas nuodėmės, nes ji atsidavė visam kam, ką tik jos kūnas ir aistros reikalavo pasitenkinimo būdu. Ypatingai ji skaitė blogas knygas”.

Tai tiek šitokių minčių apie šitą mūsų gyvenimo savybę, kuri, tačiau, veda mus tik link pražūties, prie amžino pasmerkimo. Šitie žodžiai yra tik perspėjimas, kad susiprastumėme ir pasisaugotume. Ir jūs, kurie perskaitysite šituos žodžius, įvertinkite savo gyvenimą jų šviesoje, o kartu melskitės dažnai su ta pačia intencija, kokia anuomet buvo ir Jozefai užduota.

“Ar nejaučiate”, sakydavo šv. Magdale-na Pазietė, “kiek begalinio saldumo yra žodyje: Dievo valia?”

Su Mūsų Bendradarbiais

Užsimokėdama už "Laivą" ir už narystę, viena skaitytoja iš Pensylvanijos prašė, kad išaiškintumėme ką tai reiškia "už narystę": "bet aš nesuprantu ką tai reiškia "už narystę"..."

Žodžiu narystė bendrai suprantame priklausymą kokiai nors draugystei. Narystė Tėvų Marijonų Bendradarbių Draugijoje reiškia įstoti į Tėvų Marijonų rėmėjų eiles, priklausyti organizuotai tų rėmėjų draugijai, kuri vadinasi TT. Marijonų Bendradarbių Draugija, ir tuo pačiu naudotis maldomis, kurias Kongregacija skiria geradariams, rėmėjams.

Kaip gali tapti Bendradarbiu? Kas gali būti TT. Marijonų Bendradarbių Draugijos nariu?

1. Kiekvienas, kuris prisiunčia \$1.00 ir savo arba vieno kito asmens vardą ir pavardę tampa nuolatinis vienuolijos rėmėjas arba Nuolatinis Narys.

2. Kas prisiunčia \$50.00 ir kartu dviejų asmenų, gyvų ar mirusių vardus, įrašo juos ar save į Amžinų Narių eiles.

3. Kas aukoja \$100.00 įrašydamas dviejų asmenų vardus, gyvus ar mirusius, tampa Vienuolijos Garbės Amžini Nariai.

Už visus narius vienuolija skiria šias maldas:

1. Ryte ir vakare yra kalbamos maldos už gyvus ir mirusius narius.

2. Marijonų vienuolyne dvejose šv. Mišios Nekalto Prasidėjimo Panelės šventiausios šventėje yra aukojamos už visus mūsų gyvus bei mirusius narius.

3. Vasario mėnesyje ir liepos mėnesyje yra atlaikomos šv. Mišios už visus mūsų gyvus bei mirusius Kongregacijos narius.

4. Spalių mėnesyje šešios šv. Mišios yra laikomos už visus gyvus bei mirusius Geradarius.

5. Kiekvieną pirmą mėnesio penktadienį, TT. Marijonų vienuolyne laikomos šv. Mišios už visus vienuolijos narius.

6. Mirus mūsų vienuolijos nariui, dve-

jos šv. Mišios yra atlaikomos už jojo sielą. Kiekvienas narys — 4,000 narių — sukalba atskirai dalį šv. rožančiaus.

7. Tarp Vėlinių — lapkričio 2 d. ir Vėlinių oktavos 21 šv. Mišios yra atlaikomos, o vakare visuose Marijonų vienuolynuose yra giedami gedulingi Mišparai už visus Geradarius, Rėmėjus ir Kongregacijos narius.

8. Garbės nariams yra siunčiamas veitui "Laivas" ir suteikiamas vienuolijos Garbės diplomai.

* * *

"Laivo" redakcijai paskutiniu laiku įteikta Golden Jubilee of Holy Cross Lithuanian Roman Catholic Parish Chicago 1904 — 1954 Illinois. Knyga visais atžvilgiais patraukli. Viršelis elegantiškai skoningas — dail. R. Viesulo darbas. Knygos medžiaga rūpestingai ir sumaniai kun. K. Barausko paruošta ir redaguota. Įdomūs paveikslai ir tikslūs straipsniai grafiškai nupiešia šv. Kryžiaus Lietuvių Parapijos 50 metų 'istorinius brožuus'.

* * *

Skaitytoja iš Chicagos rašo: "Prašiau Dievo malonių per šv. Antaną ir pažadėjau auką Tėvams Marijonams ir Tėvams Pranciškonams. Iš Dievo gavau daugiau, negu prašiau. Siunčiu \$20.00."

* * *

Kun. Jonas Duoba, MIC šiomis dienomis buvo paskirtas novicijų magistrui Rosario mieste. Jis auklės būsimus marijonus, paruošdamas juos vienuoliškiems įžadams.

* * *

Gruodžio 1 — 8 dienomis Romoje Taikos namuose įvyko pasaulinės katalikų jaunimo draugijų federacijos atstovų suvažiavimas. Šiai federacijai priklauso ir lietuviai ateitininkai. Juos kongrese veikliai atstovavo Romoj studijuojąs Argentinos lietuvis kun. Vytautas Palubinskas, MIC.

Maldos Apaštalavimas

Bendroji Intencija

TAUTINĖ SANTAIKA

Reikalingiausias kiekvienai tautai dalykas, ar tai būtų taikos ar karo metu, yra išvidinė santaika — tautos sugyvenimas, taikingas visų valdžios, biznio ir darbo klausimų išsprendimas. O tai reikalauja apšviestos vadovybės ir didelio pasišventimo tautos labui.

Negali būti tautinės santaikos šalyje, kur keli žmonės priverčia visą tautą pildyti jų valią nepaisant kaip stiprus būtų tas kraštas, kiek kitų tautų jis pavergtų. Todėl nėra taikos už geležinės uždangos. Tai labai aiškiai įrodo persekiojimai, nuolatinis kraujo liejimas ir baimė, kurioje gyvena žmonės. Trūksta taip pat ir tautinės santaikos didžioje Europos šalyse, kur Vokietija supiaustyta it duonos kepalas ir komunistai yra pavertę Prancūziją ir Italiją į silpnus nesantikos ir rietenų suskaldytus kraštus.

Vienintelė išeitis glūdi savęs susivaldyme. Stiprios šalys turi gerbti ir ginti savo silpnesnių kaimynų laisvę. Biznio vadai negali būti gobšūs ir siekti viską į savo kišenes supilti; darbininkai irgi privalo per daug nereikalauti. Tai yra krikščioniškas savęs susivaldymas, kuris įgyjamas tik atgaila ir malda. Mūsų atgailos ir maldos gali padėti sugrąžinti taiką pasauliui ir tautoms.

Ypatinga Misijų Intencija

UŽ BAŽNYČIĄ MALABARE

(INDIJOJE)

Sausis yra

JĖZAUS KŪDIKYSTĖS MĖNUO

Mėnesio Globėjas

ŠV. JONAS BOSCO (Sausio 31 d.)

Jonas Bosco yra mūsų laikų šventasis. Jis žinomas kaip ypatingas jaunimo globėjas. Jis pasižymėjo savo nepaprastai didele jaunimo meile. Kiekviename

jaunuolyje jis matė Kūdikėlio Jėzaus vaizdą ir stengėsi visais būdais to jaunuolio sielą laimėti Jėzui. Nuo 1841 m. kada buvo kunigu įšventintas Jonas Bosco dirbo su vaikais. Pirmutinė jo pagelbininkė buvo jo paties motina, našlė. Vėliau jis įsteigė Saleziečių Ordiną, kuris šiandien dirba nevien Italijoje, bet visame pasaulyje, visur pasižymėdamas ypatinga jaunuolių meile ir globa. Šiandieniniame pasaulyje kada jaunimas vis daugiau ir daugiau ištvirksta ir klaidžioja gyvenimo šunkeliais ypatingai reikalingi panašūs į Joną Bosco vadai. Prašykime Dievo, kad Jis įkvėptų daug tokių vadų.

Pasiūlytas lavinimasis

KIEKVIENAME JAUNUOLYJE

MATYTI KŪDIKĖLĮ JĖZŪ

Brangūs Promotoriai

Pereitą mėnesį matėme, kad Kristus savo mirtimi ant kryžiaus atsiprašė Dievo už visos žmonijos nusikaltimus, padarė reikalingą atpildą, kad žmonės vėl galėtų gyventi Dievo malonėje.

Bet kaipgi žinome, kad Dievas Tėvas priėmė tą Kristaus padarytą atpildą?

Todėl, kad Kristus kėlėsi iš numirusių ir užžengė į dangų, kur sėdi Dievo Tėvo dešinėje.

Žmogus, kurio atsiprašome, įprasta mandagumo tvarka, duoda ženklą, kad atsiprašymas priimtas. Dievas Tėvas, prikeldamas Kristų iš numirusių ir pasiimdamas Jį pas save danguje, davė mums ženklą, kad Kristaus padarytas atpildas Jam patiko.

Kristaus prisikėlimas mus įvedė į naują dvasios gyvenimą, kuriame galime pelnyti malones reikalingas, kad patektumėm į dangaus karalystę. Prisiminkime tai, kai darome kryžiaus ženklą ir visuomet pildykime Dievo valią pareikštą Jo įsakymuose ir Bažnyčios moksle.

• **Popiežiaus Pijaus XII sveikata** atsigavo tiek, kad gruodžio 12 jis galėjo per garsiakalbius perduoti savo palaiminimą Msgr. Giovanni Battista Montini, konsekruojamam į vyskupus ir paskirtam į Milano arkivyskupus.

Montini apie 20 metų buvo vienas iš artimiausių Pijaus XII bendradarbių — prosekretorius vidaus reikalams. Prieš dvejus metus popiežius jį norėjo pakelti į kardinolus, bet jis atsisakė.

Paskirtas dabar į Milano arkivyskupus, Montini bus dvasios vadas kovai prieš komunizmą. Joje Montini remia tuos "Demokratinės Iniciatyvos" katalikus veikėjus, kurie reikalauja radikalių socialinių reformų.

Spauda rašo, kad po naujų metų jis vis dėlto bus pakeltas į kardinolus ir bus vienas iš pačių rimtųjų kandidatų į Pijaus XII įpėdinius. Dabar jam 57 metai.

• **Perono laisvė.** Gruodžio 18 Perono partija pašalina iš senato ir partijos senatorę Rodrigez Leonarde de Rosales todėl, kad ji nebalsavo už divorsus leidžiantį įstatymą.

Iš patikimo šaltinio pranešama, kad bus pakeistas prostituciją varžans įstatymas ta prasme, kad vėl bus leista laikyti prostitucijos namus, uždarytus 1938 m.

• **Kalėdos Ispanijoje.** Amerikos turistai, švenčių metu lankęsi Europoje, sako, kad gražiausiai Kalėdų šventės švenčia ispanai. Visa švenčių nuotaika šauniausiai spindi Madride, Barcelonoje, Granada ir Sevilijos miestuose. Didžiausia diena Granados mieste yra sausio 2, skirta paminėti pergalei, kada 1492 m. ispanai nugalėjo maurus ir išstūmė iš Ispanijos. Tą dieną visi džiaugiasi, rengia paradus ir šoka garsųjį flamenco šokį. Sevilijoje švenčių nuotaika gražiausiai matoma per Tris Karalius, kurie didžia pompa vaikštinėja po miestą ir dalina vaikams švenčių dovanas.

• **Baigęs Notre Dame universitetą.** Paul M. Butler, 49 metų, iš South Bend,

Ind., advokatas ir teises baigęs 1927 m. Notre Dame universitete, paskirtas Demokratų tautinio komiteto pirmininku, pasitraukus Stephen A. Mitchell iš demokratų komiteto pirmininko pareigų. Paul M. Butler irgi yra katalikas. Mr. Butler 1932 m. buvo išrinktas Grand Knight of South Bend K. of C. Jis gimė 1905 m. birželio 15 d. South Bend.

• **Gražins Madoną.** Katalikų žinių agentūra skelbia, kad sovietai sutikę grąžinti Rafaelio Sikstino Madoną Drezdeno meno galerijai, kur jis buvo iki karo. Drezdeno galerijos rūmai yra sudegę per didįjį miesto bombardavimą 1945 m. vasario mėn.

Visi muzėjaus turtai buvo išvežti ir paslėpti nenaudojamame geležinkelio tunelyje, kur juos rado rusai ir išvežė į Leningrado muzėjų.

• **Peronas gilina kovą su bažnyčia.** Pravedęs divorsų legalizavimo įstatymą, Peronas tuojau įteikė parlamentui bažnyčios ir politinių partijų po atviru dangum rengiamų susirinkimų apribojimo įstatymo projektą. Jį pravedus, religines procesijas jau bus galima "teisėtai" uždrausti pasirėmus prielaida, kad jos gali sudrumsti viešąją tvarką.

• **Nauja kunigų draugija.** Portugalijoje įkurta nauja kunigų draugija, kuri galvirs vienuolija, turinčia tikslą rinkti iš gatvių vaikus ir mokyti juos religijos bei auklėti. Tos draugijos laikinis vardas — Gatvių Kunigai.

• **Iš Hong Kongo pranešama,** jog komunistinėje Kinijoje likę dar 105 užsieniečiai kunigai misijonieriai. Prieš karą buvo jų 5.000. Rugsėjo mėn. į Hong Kongą atvyko ištremti 6 kunigai ir 10 seselių vienuolių.

• **Rašytojas Thomas J. McMahon** savo naujoje knygoje "Today's Cyrenians" praneša, kad nuo kardinolo Jono Newmano atsivertimo jau apie 2,000 anglikonų dvasininkų atsivertė į katalikybę.

žinios iš lietuviškojo pasaulio

• **Valerija Grigaitytė**, anksčiau gyvensi Brooklyne ir dirbusi New Yorke Voice of America lietuvių skyriuje, šiuo metu yra persikėlusi su įstaiga į Washingtoną. Neseniai Washingtono spaudoje ji buvo kartu paminėta su kitomis dviem Amerikos Balso tarnautojomis, nurodant, kad Balso sąstate esama ir talentingų moterų. Straipsnio autorė aprašo jos pabėgimą iš Lietuvos nuo bolševikų ir apie jos darbą dabar. Autorė nurodo, kad Grigaitytė Vokietijoje dirbo US karinės valdžios įstaigoje ir kalba angliškai, vokiškai, prancūziškai, lenkiškai, rusiškai ir itališkai, neskaitant lietuvių kalbos. V. Grigaitytė, kaip žinia, yra Lietuvos valstybės operos solistės Vlados Grigaitienės dukra.

• **Religinis žurnalas.** Anglijos lietuvių kunigai, norėdami geriau informuoti savo išsisklaidžiusius tautiečius ir stipriau juose palaikyti religines tradicijas bei duoti daugiau žinių apie Kovojančią Bažnyčią, galvoja nuo 1955 m. pradžios leisti pradžioje neperiodinį religinį žurnalą, kurio redakcinę komisiją sudaro kun. Pr. Dauknys, MIC, ir kun. J. Kuzmickis.

• **“Lietuvių Dienų”** gruodžio numeris jau išėjo iš spaudos. Šiame numeryje duodamas įdomus pasikalbėjimas su gen. St. Raštikiu. Be to, rašo: St. Barzdukas, dr. J. Bielskis, J. Tininis, St. Santvaras, prof. J. Balkūnas, kun. dr. K. Širvaitis ir kiti. Gruodžio numerį paminimas “Lietuvių dienų” penkmetis. Telpa virš 60 nuotraukų.

• **Marijos Kongrese Romoje**, iškilmingoje procesijoje per miestą šv. Petro bazilikon, Lietuva dalyvavo atskira grupė Persekiojamosios Bažnyčios tautų tarpe su Aušros Vartų, Krekenavos, Pažaislio, Šiluvos ir Žemaičių Kalvarijos Marijos šventovių vėliavomis, kurios atkreipė į save visų dėmesį gražiai dail. I. Pacevičiūtės pieštais tų šventovių Marijos paveikslais.

• **Lietuvės novelė itališkai.** Nelės Mazalaitės novelę “Kareivis Jonas”, išverstą V. Mincevičiaus, įsidėjo italų žurnalas “L’Araldo” spalio mėn. numeryje.

• **Kun. dr. J. Prunskis**, grįždamas į JAV, San Francisco mieste susirgo, bet visdėlto pasiekė Chicagą. Savo kelionėje po Tolimuosius Rytus padarė 36,000 mylių.

• **Kipras Petrauskas dar dainuoja.** Kiprui Petrauskui, kuris dainuoja Vilniaus operoje ir profesoriauja Vilniaus Konservatorijoje, dabar sueina 70 metų amžiaus.

Šioms sukaktuvėms pažymėti Vilniaus operoje statoma opera “Otello”. Joje dalyvauja jubiliatas, sulaukęs 70 metų amžiaus. Bene jis pats tą operą ir režisuoja.

Tai palyginti labai retas atsitikimas, kad dainininkas, tokio amžiaus susilaukęs, gali dainuoti operoje.

• **Iš Lietuvos gauta tikrų žinių** apie šiuos kunigus: kun. Stasys Čėsna mirė ir rugsėjo 18 palaidotas Sasnavoje; kun. Juozas Katilius taip pat mirė ir lapkričio 9 palaidotas Daukšiuos; kiek anksčiau yra mirę — kun. Petras Balasevičius ir Gelgaudiškio klebonas kun. Konstantinas Augustaitis; iš ištrėmimo grįžo — kun. Vincas Vizgirda, kun. Antanas Zakaryza, kun. Liubas Zdančius, kun. Jonas Grigaitis; gyvi yra — Griškabūdyje kun. Juozas Vaičaitis ir kun. Antanas Uogintas, Višakio Rūdoje kun. Vincas Švelnys, Balbieriškyje kun. Juozas Rudaitis, A. Panemunėje prel. Aleksandras Grigaitis.

• **Lietuvos gydytojai.** Privačiai praktikuojančių gydytojų Lietuvoje nelikę, nes norįs privačiai praktika verstis gydytojas į metus turi mokėti 40,000 rublių mokesčių. Imąs į namus darbą amatininkas turi mokėti 600 rublių.

KALĒDINĒ DOVANA

"LAIVO" SKAITYTOJAMS

Brangūs "LAIVO" skaitytojai!

Malonu jums pranešti, kad jau turėjote gauti Kalėdinę dovaną, naują, gražų, puošnų, spalvingą 1955 metų "LAIVO" kalendorių. Tokia dovana visiems reikalinga, visų pageidautina. "LAIVO" kalendorius visų yra branginamas.

Tokį kalendorių atspausdinti tai ne mažmožis. Nemažai darbo ir nemažai pinigų prie to reikia. Mes tikime, kad "LAIVO" skaitytojai tą viską žinodami, labiau brangins tą dovaną ir labiau prisiriš prie "LAIVELIO".

Kreipiamės į mieluosius skaitytojus ir nuoširdžiai prašome bent maža auka mums padėti kalendorių spausdinimo išlaidas padengti. Turime vilties, kad jums padedant galėsime ir toliau kiekvienais metais jums parūpinti vis gražesni "LAIVO" kalendorių.

L A I V A S

2334 So. Oakley Ave.

Chicago 8, Illinois

Siuomi siunčiu \$..... kalendoriaus spausdinimo išlaidoms.

Vardas .....

Adresas .....

Miestas ..... Zone..... Valstybė.....